

Τρικούπης ό πολυς
κι' ό νάνος Φασουλής.

ΤΡ.—Και ποιά λοιπόν σας έφερε 'στο σπητι μου αιτία ;

Φ. —Σοφώτατε Πρωθυπουργέ και Περισσευματία,
πολλά μέν μ' έφεραν εδώ, αλλά πρό πάντων ένα,
κι' ακούσετε, παρακαλώ με προσοχήν κι' έμένα.

ΤΡ.—Θά σας ακούσω... λέγετε...

Φ — Σοφός μέν εισθε πάνυ
κι' οί τόσοι Σωτηρόπουλοι καθώς κι' οί Καραπάνοι
έμπρός σας φαίνονται μικροί και χαρτοσιγά δέν πιάνουν
και δλην τήν σοφίαν των μονοουχι τήν χάνουν,
ναι μέν τó 'Ισοζύγιον ψευδής δέν είναι πλάνη,
ναι μέν ως θαύμα δγδοον και τούτο μας έφάνη,
ναι μέν σας πρέπουν άφθονοι κι' άμάραντοι μυροίται,
ναι μέν τά πάντα δύνασθε και τίποτα δέν είναι,
πού να μη φαίνετ' εύκολον εις τó σοφόν σας πνεύμα,
ναι μέν όλίγον στρέφετε τó τρομερός σας νεύμα
και τά βουνα κάπνοβολοον και σείονται οί λόγγοι
και στέλλουν αυγοτάραχο από τó Μεσολόγγι,
ναι μέν ήμέρας βλέπομεν μεγάλας και πλουσίας,
ναι μέν τού έθνους φαίνεσθε ό άληθής Μεσοίας
και πλάττετ' έκ τού μηδενός φωτοβολούσας σφαίρας,
ώς έκτισε και ό θεός τήν γην εις έξ ήμέρας,
ναι μέν άπάνω 'στο Σινά καθώς ό Μωυσης
με τά 'ψηλά φωκόλα σας άνέρχεσθε και σεις

και νέων νόμων ό θεός σας έγχειρίζει πλάκας
να οδηγήσετε μ' αυτάς κι' έμέ και άλλους βλάκας,
ναι μέν φυτρώνει ό παρὰς εκεί όπου πατείτε,
ναι μέν τήν ράβδον τήν σεπτήν τού Μωυση κρατείτε
και πόντους διατέμνετε κι' 'Ωκεανούς μεγάλους
και τούς περνοον οί 'Ελληνες μ' άδρόχους άστραγάλους,
ναι μέν τó πάν ύπήκοον ενώπιόν σας κλίνει
και λέτε «'Ισοζύγιον επιθυμώ να γίνη.»
κι' 'Ιδοú τó 'Ισοζύγιον ώσαν άσκι φουσκώνει
και πάλι ξεφουσκόνεται και μένει μόνο σκόνη,
ναι μέν τά χρεωλύσια 'μπορει να μεταβάλη
εις ράντας και εις πάγια τó μέγα σας κεφάλι
κι' αυτά εις χρεωλύσια να στρέψη τουναντίον
διά μεθόδων θαυμαστών κι' ενώσεων παντοίων,
ναι μέν λεπτό δέν δίνετε για δλων τής φωναίς,
ναι μέν κι' έγω τó δέρμα σας τó βλέπω άδρανές,
κι' ούδδ ήπαρχει επ' αυτου λειότης κι' ευκαμψία
και πρέπει να τó στείλετε εις τά βυρσοδεψεία,
δπως γενη ευαίσθητον εις τών έχθρών τά βέλη,
καθώς και ό Θεόδωρος επιθυμει και θέλει,
ναι μέν σας πρέπουν τρυφεράι καντάδες Κεφαλλήνων
μετά λυρών και κιθαρών κι' αυλών και μανδολίνων,
ναι μέν τήν θέσιν πάντοτε κατέχετε τήν πρώτην,

ναί μὲν ἐκάμετε κί' ἐμὲ τοῦ ἀργυροῦ ἰππότην
κί' ἐλπίζω νὰ μὲ κάμετε καὶ τοῦ χρυσοῦ ἀκόμη,
ἐν τούτοις ἦλθα νὰ σὰς ᾤω μὴ ταπεινὴ μου γνώμη.

ΤΡ.—Θὰ σὰς ἀκούσω... λέγετε...

Φ.— Λοιπὸν μὲ συντομίαν
σὰς λέγω πὼς σιχαίνομαι τὴν τόσῃν νηνεμίαν,
πὼς δὲν ἔμπορῶ Πρωθυπουργὸ νὰ σὰς κυτῶ ἔμπροστά
γιατὶ σὰς ἐβαρέθηκα μὲ δλα τὰ σωστά μου, [μου,
πὼς πρέπει πιά νὰ πέσετε καὶ σεις μὲ κάθε τρόπο,
πὼς πρέπει πιά ν' ἀνοίξετε ἄστυν Δεληγιάννη τόπο,
πὼς δὲν σὰς ὑποφέρω πιά ἄστυν ῥάχη μου ἀπάνω,
πὼς θέλω τώρα ἔμπροσθέν νὰ ἴδω τὸν Καραπάνο,
πὼς θέλω νὰ μεταβληθεῖν τὰ πράγματα τοῦ κράτους,
πὼς δὲν μ' ἀρέσει γιὰ πολὺ τὸ ἴδιο νάμαι στάτους.
Εἶναι καιρὸς νὰ πέσετε, τραβάτε παραπέρα,
κί' ἐλεύθερον ἀφήτε μας ὀλίγον τὸν ἀέρα,
νὰ κυβερνήσωμεν κί' ἐμεῖς τὴν προσφιλεῖ Ἑλλάδα,
νὰ τὴν ἀρμέξωμεν κί' ἐμεῖς ὡσάν τὴν ἀγελάδα,
νὰ κάμωμεν καθὼς καὶ σεις παντοῦ οἰδηροδρόμους
καὶ νέα Νομοσχέδια νὰ φέρωμεν καὶ νόμους.

Εἶναι καιρὸς νὰ πέσετε, τραβάτε παραπέρα,
κί' ἐλεύθερον ἀφήτε μας ὀλίγον τὸν ἀέρα.

Σὰς φθάνει τὸ περίσσευμα κί' ἡ τόση δόξα πλέον
καὶ ἡ ἐνηλικίωσις καὶ τὸ Ἰωδιλαῖον
καὶ οἱ σταυροὶ καὶ οἱ χοροὶ καὶ τὰ πολλὰ τσουμποῦσα
καὶ τῆς Αὐλῆς ἡ εὐνοια καὶ ἄλλα τόσα λούσα.

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἐμένα τοῦ κασσίδου
ἔβαρέθησαν τὸν δίκαιον ν' ἀκούουν Ἀριστείδου,
πιστεύω δὲ νὰ ξέρετε ἀπὸ τὴν ἱστορίαν
πὼς τέλος τὸν ἐδίκασαν εἰς μαύρην ἐξορίαν.

Ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον
νὰ κυβερνᾷ τὸ σκάφος μας τὸ χέρι σας καὶ μόνον,
κί' ὅσον κί' ἂν φαίνεσθε σοφὸς καὶ ἀνθρωπὸς μεγάλος
εἶναι ἀνάγκη, μονσενιέρ, νὰ ἔλθῃ κί' ἕνας ἄλλος,
νὰ ἐλαφρώσῃ καὶ αὐτὸς τὰροτριῶντα κτήνη...

ΤΡ.—Δὲν εἴμπορεῖ πρὸς τὸ παρὸν ἡ χάρις σας νὰ γίνῃ.

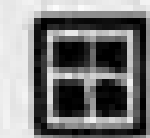
Φ.— Ἐπιθυμῶ νὰ πέσετε, εἰδὲ ἄλλοῦ θὰ φύγω...
ἄς ἔλθῃ ἄστυν Κυβέρνησις κί' ὁ Δεληγιάννης ὀλίγο,
νὰ πέσουν τὰ φωκὸλα σας, νὰ ἔλθῃ ἡ φαβορίτα,
νὰ ἔβρῃ κί' αὐτὸς περίσσευμα, νὰ φάμε κὸτα πῆτα,
νὰ κάμῃ δὲ καὶ τοὺς κλεινοὺς τοῦ Διαδόχου γάμους
καὶ νὰ ὑμνήσωμεν μ' αὐτὸν τοὺς νυμφικοὺς θαλάμους.
Κί' ἂν τότε ποῦ ἄστυν πράγματα μᾶς ἦλθε ἄρον ἄρον
μοίρα κακὴ ἐχάλασε τὸ στάτους τῶν Βουλγάρων,
καὶ ὄλην τὴν χερσονήσον ἐσήκωσε τοῦ Αἴμου
καὶ ἄστυν Εὐρώπην ἐδειγνε τὸ φάσμα τοῦ πολέμου.
ἀφήτε τὸν τοῦλάχιστον νὰ κάμῃ ἕνα γάμο...

ΤΡ.—Δὲν εἴμπορῶ πρὸς τὸ παρὸν τὴν χάριν σας νὰ κάμω.

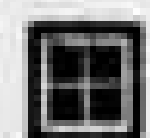
Φ.— Παρακαλῶ νὰ πέσετε κί' ἐγὼ κί' ὁ κόσμος ὅλος,
ἀλλέως εἰσθε ἀσπλαγγνος καὶ ἀκαρδὸς Μογγόλος,
καὶ ἂν οἱ ἄλλοι σὰς ὑμνοῦν καὶ σὰς φωνάζουν ζήτω,
ἀλλ' ἀδρανὲς τὸ δέρμα σας κί' ἐγὼ διακηρύττω,
διόπερ καὶ προσέρχομαι μὲ τοῦτο τὸ στηλιάρι
νὰ σὰς ἀργάσω, μονσενιέρ, τὸ ἀδρανὲς τομάρι.

Καὶ ὀλίγαις ποιικίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

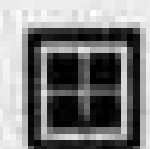
Ἐρατὰ Διηγήματα τοῦ Λάμπρου Ἐνουάλη,
ποῦ εἶναι ἔμπροσθέν ἐν τῇ Φιλιππουπόλει,
ἡ γλαφυρότης των πολλὴ κί' ἡ χάρις των μεγάλη,
καὶ πρέπει νὰ τὰ πάρετε μὲ προθυμίαν ὅλοι.

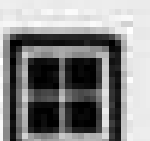
Ἐπὶ τοῦ Γουναράκη, καλάμου δυνατοῦ
καὶ τῆς Οἰκονομίας γνωστοῦ Ἐφηγητοῦ,
βιβλίον ἐξεδόθη μετὰ σπουδῆς μεγάλης
περὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς Οἰκονομικῆς
τῆς παρ' Ἀριστοτέλει καὶ Πλάτωνι καὶ ἄλλοις
δοκίμοις συγγραφεῦσι καὶ μάλα κλασικοῖς.
Κί' αὐτὸ ἄς τ' ἀγοράσῃ μὲ πᾶσαν προθυμίαν
πᾶς ὅστις ἀσχολεῖται εἰς τὴν Οἰκονομίαν.

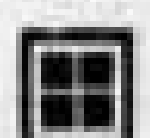
Ὁ ἔξοχος χειροῦργος, τοῦπίκλῃν Ἀρεταῖος,
ἐπισκεφθεὶς τὰς πόλεις τῆς Ἰταλίας τέως,
ἐξέδωσε βιβλίον πολὺ σημαντικὸν
περὶ Φροντιστηρίων Ἐπιστημονικῶν
μὲ βαθυτάτην κρίσιν καὶ γνώσεις ἀρκετάς...
τὸ συνιστῶ εἰς ὅλους καὶ δὴ ἄστυν φοιτητάς.

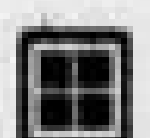
Τοῦ γλαφυροῦ Σκυλίτση τὰνάγνωσμα ἐκεῖνο,
τὸ Κώνειον τοῦτέστι, καλὸν φρονῶ καὶ κρίνω
νὰ τυπωθῇ ἀμέσως πρὸς διδασχὴν πολλῶν
παραλυμένων νέων, ἀκρίτων καὶ τρελλῶν.

Ἑλλάς, καλὸν βιβλίον τοῦ Χρήστου Οἰκονόμου,
μετὰ γεωγραφίας Ἑλληνικῆς συντόμου.
Θὰ εὑρετε κί' εἰκόνας εἰς τοῦτο τὸ βιβλίον
κί' ἐκδίδεται πρὸς χρῆσιν Δημοτικῶν Σχολείων.

Ὁ πρῶτος καλλιτέχνης, Μπονάνος ὁ γνωστός,
ποῦ εἶναι εἰς τὰ γούστα τῆς μόδας θαυμαστός,
καινούρια γιὰ κυρταὶς ἔκουδάλῃσε καπέλα,
καθὼς καὶ ἄλλαις μόδαῖς, ποῦ εἶναι μὴ τρέλλα.
Λοιπὸν ἐμπρός κυρταὶς, εἰς τοῦ Μπονάνου ἴσα,
νὰ ἴδῃτε καὶ νὰ ἴπῃτε «ψυχὴ μου ἄστυν Πατήσα.»

Τὰ μέταλλα Λαυρίου κί' ἡ γῆ του ἡ σπανία,
τῆς ὄλης Ἐταιρίας ἡ βιομηχανία,
καὶ ὄλη ἡ ἐργασία ἡ Μεταλλευτικὴ
ἐν ταύτῃ τῇ ἐκθέσει τῇ Ὀλυμπιακῇ.
Ἐγράψ' ὑπὸ Κορδέλα, ὀρυκτολόγου πρώτης,
ποῦ εἶναι ἄστυν τοιαῦτα σπουδαῖα εἰδικότης.